

וְאֵת הַיּוֹם כִּי־בָּאָה בְּאֶתְנָהָרִים

המכוּם

לאסיפח "מבנים" אשר הייתה באור ליום שלישי כ' נובמבר בחון בשבוע העבר, באו הארוןים: גולדשטיין, הירשביין, כלב, לודר, לוטר, קרניאל ווילטער; אחורי שקלא וטראיא בדבר יstor: החכירה והטפחת הטבشيرיים הנחוצים לה, הונחה עפ"ז האצת פר. קרניאל:
א) לפניה אל הסיךוק, האטיריפ, שבעה, ואל ווריי כל שכונה ושבינה בבקשה, לתפקיד בהתיכת חומרית (עודה בטפחת) לפוק מבשירים: משאבות, קדרותים ועוד.
ב) להחריל ברכישת חברים צעירים החוצים להשתתף באנוות "המכבים".
ומתחמת מלחמות של שלשת חברי הוועד: הירשביין, לוטר, לוי, שנפלו לטשבב לא מיה. עורה ביכלה הוועד להחhil בעבודתו.

טשרה המלחטה.

קבלנו הכתוב בקמן הוא:

וה ימיס אחרית ש„הצבי“ מפרסם יודיעת טינזותה
ארוחה אמרור בועל הרפום אוצעעה את המחית התקטיטים והלרכבות
והטייערים של האירוגנים. והנה רוזה אני ליהיר, כי אנחנו על
הפועל, דברנו ארכג זעיר הבללי בעל אמצעי להנן על
זרישת התאטרים של בון הרפום לו. כי אטנס, שטע
שמענו שבכל הנחות השקרים בירושלים התאנרו יתר להרט
או אנו רגני, ולבן הטאפשנו בליל יום ד' בכית-התבשיל של
„הפועל הארץ“ לטכם עזה בטחה לקרים בח פני הרעה, ונחליט
שלא געוב לעולם את האנווה אפילו אם נהייה מוכרחים
לצאת מכתבי הרפום ולהברין אמרור נלו. אין לערבב את האטור הקטני שע. יונ. צ. ג. אופן
הבללי. אם ... אם ... אם האמור
בפועל הרפום.

מעריך דאנדרט

—**ידיעות בוחרות**—

י' פ', ב' חשוון.

אתמול היה הום הולך וסועץ ורכז וחנושעיר וחסורה נשארו על האניה, צורואר הורד מהאניה, והאניה הלכה הלאה בירוטה.

-1-

בגנות לטען הרכו א' ח